

Kerstdag

Jes 52, 7-10

Hebr 1, 1-6

Joh 1, 1-18

De Liefde wil weer nieuw geboren worden in ons hart!

Dezer dagen voelen wij ons allemaal uitgenodigd mee op te stappen in de stoet van de kleinen en de eenvoudigen, naar de plaats waar de Liefde weer onder ons komt wonen. En voor wie goed toekijkt, gebeuren er dan wondere dingen: Licht wordt ontstoken in onze koude duisternis, een kind wordt geboren in onze oude mensenwereld en over onze aarde, die al die oorlogen moe is, weerklinkt uit Gods genadevolle hemel een vredeslied. Gods Liefde komt weer wonen in ons mensenhart.

Het wondere is dat Hij niet komt als een machtige heerser, maar als een teder Kind, dat Zijn armen uitnodigend open spreidt. Zo is onze God. Met Kerstmis laat Hij ons nog het meest van al aanvoelen dat Hij niet dwingt, geen schrik aanjaagt, niet domineert, maar liefdevol uitnodigt, zoals een kind doet. Een pasgeboren kind is nu eenmaal hulpeloos en kwetsbaar en het heeft geen enkele uiterlijke macht om mensen tot iets te dwingen. Alleen heeft een kind het wonderbaar vermogen, gewoon door er te zijn, mensen tot een sterke liefde uit te nodigen. In het hart van ouders, grootouders, familie, vrienden en allen die met genegenheid rond het wiegje komen staan, maakt een pasgeborene wondere krachten los: het wekt tot mateloze toewijding en opoffering, dag en nacht, warme zorgzaamheid en gulle edelmoedigheid die niet berekent. In al zijn hulpeloosheid en kwetsbaarheid weet een kind bij velen een warme liefde te wekken, velen ertoe te brengen ervoor te kiezen om hun liefde te tonen, gratis, graag, gul en edelmoedig. Daarom juist koos God ervoor als Kind geboren te worden.

Wij hebben er soms moeite mee om Hem zo te aanvaarden. "De wereld erkende Hem niet." Want soms zouden wij liever een God hebben die zijn macht toont en voor een wereld zorgt zonder oorlogen, zonder haat. Van zo'n 'afgod' dromen wij soms. Maar dat kan niet! Want dan zou die God een dwingende albeheerser zijn en zouden wij, mensen, robots zijn zonder vrije wil. Maar 'onze God die geboren wordt als een weerloos Kind', dat is het duidelijkste teken dat onze God Liefde wil zijn, die ons niet dwingt of verplicht, maar die ons, als Zijn vrije kinderen, steeds uitnodigt tot vrij gekozen overgave en gulle edelmoedigheid. Wie op die manier ingaat op Zijn uitnodiging werkt mee aan de vermenselijking van onze wereld vanuit persoonlijke overtuiging en bezieling. Zo groeit Gods Rijk op aarde, vol genade en waarheid. Daarom vraagt Hij op Kerstdag van ons vooral meer vrede. Meer vrede in ons gezin, in onze familie, op ons werk, in onze vriendenkring. Wat meer vrede, liefde en tederheid tegenover diegenen met wie wij dagelijks samenleven.

Het moet ons toch ook wel verwonderen dat God op deze dag niet op de eerste plaats de machtigen der aarde aanspreekt, de grootindustriëlen, de bankdirecteurs, de invloedrijken van onze wereld, die in paleizen wonen. Neen, het is het hart van ons, eenvoudige mensen, dat wordt aangesproken. En ons hart is nu juist geen kraaknet paleis. Het lijkt eerder op een arme stal. Het is er niet overal even proper en er zijn duistere hoekjes die wij liever verborgen houden. Maar het merkwaardige is dat God met Zijn liefde juist daar, en nergens anders, in ons hart, zoals het nu is, weer wil geboren worden. Het is inderdaad alleen vanuit de vrije keuze van een mensenhart dat de liefde meer kans kan krijgen en de echte verbeteringen in onze wereld kunnen groeien.

Mogen wij dan vandaag volledig vervuld worden van de deugddoende vrede van dit Kind, waarin wij herkennen dat God, die Liefde is, weer wil geboren worden onder ons, dankbare en vrije mensen, die van Zijn volheid alles ontvangen, genade op genade.
Zalig Kerstfeest!

Pater Frans sj